

«Om natta mellom 10. og 11. juli 1943 vart det i Vik skote med dynamitt. Etterrøkjinga synte at det var eit internt, norsk anliggende. Nordmennene vart sette fast».

Sitat frå tysk krigsdagbok.

Skriv bok om krigen

LIGTVOR, VIK: Kjell Magne Berge har i åtte år brukt mykje av fritida til å jobba med Den andre verdskrigen. Det innsamla materialet skriv seg frå vårt eige fylke. — Eg håpar å gje ut boka i 1993, seier han. Tidlegare i veka fekk han interessante opplysningar av den tyske krigsveteranen Arthur Schicke.

—Det tek til å vera ein del dokument etter så mange år med arbeid, seier Kjell Magne Berge. Han nyttar fritida til å henta inn opplysningar om tyskarane sin aktivitet under Den andre verdskrig.

—Men eg manglar ein del blete til det scen skal verta ei bok, seier Berge.

Kjell Magne Berge fekk nyttig informasjon frå den tyske veteranen.

Boka skal ta fere seg krigen som vart kjempa i Sogn og Fjordane. —Spørsmålet vert koe detaljert og skil boka. Eg har svart mange opplysningar å jobba ut frå. Men eg er avhengig av at eit forlag interesserar seg for opplegget mitt. Dette er største bøygen i arbeidet, og må finna eit forlag som vil gje ut boka, seier Kjell Magne Berge.

Mellom anna har han fått tak i kopi av ei tysk krigsdagbok, full av opplysningar frå tyskarane sin aktivitet i distriktet.

Spora etter krigen syner

LIGTVOR, VIK: —Her gjekk eg fleire gonger, seier Arthur Schicke. Han kikar ned i det som berre er ein bit av det som var ei lang, steinsett løpegrav. For to år sidan vart dei siste restane av krigsminna jamna med jorda.

Basen på Ligtvor var avsperra med solid pigtråd, ulik den norske varianten. Bunkersane vart kamuflert med lyng, mose og kjempe-svære furuer som vart brune etter ei stund.

LØPEGRAV FRÅ HUSET

Bustadhuset på Ligtvor vart nytta til kjøken, og som bustad for offiserane. Frå huset var det løpegrav ned til vaktstasjonen og brakka som var felt ned i terrenget, like ved lag ammunisjonsbun-

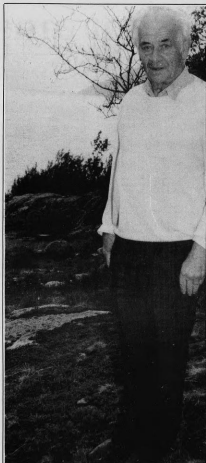
kersen. Luftmeldeposten var ikkje god å få auga på.

KJØPTE MAT HJÅ BØNDER

—Offiserane nytta bustadhuset på Ligtvor, dei skulle bu betre enn soldatane, seier Arthur Schicke. Han hadde mellom anna ansvaret med å få tak i mat under opphaldet på holmen. Ein gong kjøpte han to geiter på gården Revrvik, men kaniner og gris stod også på menyen, i tillegg til fisk.

Spore etter krigen er framleide synlege. På bildet er det ei løpegrav.

Krigsveteranen Arthur Schicke kjennar seg godt eit på Ligtvor som tysk soldat for 50 år siden.

Attende etter

LIGTVOR, VIK: Under Den andre verdskrigen låg flymeldepostane tett frå kysten og innover Sognefjorden. Arthur Schicke (77) tilhøyrd eit mannskap på 13 mann som heldt til på siste posten. Frå Ligtvorholmen speida han etter britiske krigsfly i 1942-43. 50 år seinare er tyskarane attende på gamle frontar.

Gunnar Kleven

21. mai 1940 kom Arthur Schicke til Levik med båt, saman med 400 tyske soldatar. Kompaniet reiste vidare med tog til Bergen, der dei tok båten til Fløve. Han var innom luftmeldepostane på Herland, Åkra og Stein-sund, før han kom til Ligtvor i Vik i 1942.

I VIK 1/2 ÅR

Arthur Schicke var på Ligtvorholmen i halvannan år. Groden høvar underoffiser. Han var sjef for mann, ei vakier, to telegrafistar, ein kokk. Dei skulle vakta på britiske krigsfly. Melding om flentlegte fly vart sendt til samlegosten som låg i Bergen.

—Men me såg aldri fly, det vart sjelden britiske fly var så langt inn i fjorden. Innimellom høyrde me berre lyden av flya ute ved kysten. Det var helst kystpostane som skulle fly, seier Arthur Schicke.

Frå meldeposten i Bergen vart kodane sende vidare til Herland, der stod tyske jagarfly klare til å ta av og det var naudsyn.

VAR MOT KRIGEN

Arthur Schicke var mot krigen men hadde små val. —Det var

forhøvelses i Vik. Der var han

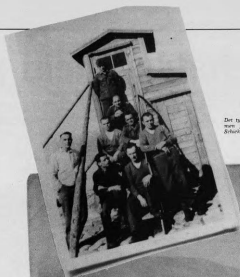
r 50 år

høyde til partiet fekk nesten alt, medan dei som stod utanfor fekk ingens ting. Og fattigdomen og arbeidsløysa i Tyskland var stor då Hitler kom til makta. Alle som møtte seg inn fekk arbeid, fester han.

Med handling synta underordna- ren at, han var mot krigen. Det gjorde han m. a. ved å berre ut ein rødt på fengslet som tyskarane hadde kværvaert. —Eg skaffa og batter til radioer som var rundt i bygda. Då passa eg på å fjerna den tyske arma. Men det var eit stans- spel, sidan ein ikkje var sikre på kven som var rasistar, seier han.

HELDIG SOM OVERLEVDE

—Eg var heldig som overlevde krigen. Partiet og Adolf Hitler ville vinna krigen. Mange av soldatane ville det anta. Hitler var for- skradd, han var ikkje normal, seier han, med alvorant andlet.

Det tyske rektoratet på Lågverhø- men framfor rektoratet Arthur Schicke nr. 10 i nedste rekkje (f.v.).

Tyske soldater bygg opp gjensers nye for å få tak i ferskvann. Arthur Schicke nr.2 f. v. (sander).

28. august 1943 kom Arthur Schicke attende til Tyskland. Man han fekk ikkje kom til hitrataden som ligg i Schlesien, som Polen fekk etter krigsoppgejeret.

—Eg husette meg i Bayern etter flukt med ein amerikansk soldat. Me kom oss over i den amerikanske zona. Der fekk eg tysk pass og arbeidsløysa. Eg måtte starte på null. Me hadde ingen ting, seier Arthur Schicke. Han var på Lågver også i 1940.